

Ret blev baaret ind — en Aspargesbudding med rørt Smør — blev navnlig tykke Møller saa hvid i Ansigtet, at hun alvorligt frygtede for, han skulde faa ondt.

Forøvrigt havde de gjort sig hæderlige Bestræbelser for at bevare Anstanden, i hvert Fald indtil den hede Vin og senere Whiskyflaskerne kom paa Bordet. Da hun kort efter Midnat trak sig tilbage, sad Møller med en Hinde over Øjnene som en Frø, mens Nordmanden var begyndt at blive lidt ubehagelig nærgaaende overfor hende.

Nu til Morgen havde Karsten gjort hende en Undskyldning for sine Gæsters Opførsel. Men da hun spurgte ham, om det virkelig var nødvendigt, at de aabnede deres Hus for den Slags Mennesker, havde han svaret med et beklagende Skuldertræk.

»Nu maa jeg gaa, Mor!« sagde hun og gik hen til Spejlet for at knytte sit Slør. »Jeg vil kigge lidt ind til Meta. Du veed jo nok, at de skal rejse. Det gør mig saa forfærdelig ondt for hende.«

At hun ogsaa af en anden Grund søgte ud til sin Veninde paa Nørrebro, nævnte hun ikke noget om; men hun havde bestemt sig til nu at gøre Alvor af at betro Meta sin Tilstand for at faa Raad og Oplysninger af hende.

»Det gør naturligvis ogsaa mig ondt,« sagde Fru Bertha, da Jytte igen kom hen til Sengen. »Men er